

Odešel pan prof. MUDr. Jaroslav Blahoš, DrSc.

(30. 6. 1930 – 27. 11. 2018)

Jaroslav Blahoš se narodil v Horažďovicích a gymnázium vystudoval ve Strakoncích s vyznamenáním. Na pražskou lékařskou fakultu jej ale odmítli přijmout pro špatný kádrový profil. Podařilo se mu to ale v Plzni, kde lékařskou fakultu – samozřejmě úspěšně – vystudoval a promoval v roce 1955 s vyznamenáním.

V letech 1955–1956 působil jako lékař ve Františkových Lázních a rád na tyto začátky vzpomínal. V letech 1958–1968 pracoval ve Výzkumném endokrinologickém ústavu v Praze, v letech 1968 a 1969 pak na endokrinologické klinice nemocnice Beaujon v Paříži, kde rozvíjel svůj zájem o osteologickou problematiku, metabolismus vápníku a kyseliny močové. Dva roky (1961–1963) působil též v Hararu v Etiopii, v letech 1977 až 1988 byl na kratších studijních pobytech na dalších místech (Tokio, Leeds, Padova). V letech 1969–1993 působil na interní klinice Fakulty dětského lékařství UK ve fakultní nemocnici Pod Petřínem, a to postupně jako asistent, docent, profesor a od roku 1989 už jako přednosta kliniky. V letech 1993 až 1997 byl přednostou interní kliniky Vojenské lékařské akademie JEP v Ústřední vojenské nemocnici v Praze-Střešovicích. Zde také založil Osteocentrum, které od roku 1997 vedl.

Profesor J. Blahoš byl po celou svoji profesní kariéru velmi aktivní vědecky i publikačně. Vydal deset monografií a takřka čtyři stovky odborných prací v domácích i zahraničních časopisech. Rád cestoval – ať již na odborná setkání, tak i na kolegiální stáže a pobyty. Miloval zejména Francii, ale absolvoval celou řadu pobytů po celém světě včetně rozvojových zemí. Byl zahraničním korespondujícím členem francouzské Národní lékařské akademie (Académie Nationale de Médecine), po J. E. Purkyňovi druhým Čechem zvoleným do takové funkce. Založil též Asociaci českých a slovenských frankofonních lékařů při ČSL JEP. Byl čestným občanem Horažďovic, Miami a Manily.

Jako zvaný řečník přednášel na nespočetné řadě významných mezinárodních kongresů. Po zásluze se stal řádným i čestným členem mnoha tuzemských i zahraničních odborných společností, vědeckých institucí a redakčních rad renomovaných časopisů. Byl obecně uznávanou autoritou československé, české i světové medicíny. Po čtvrt století (1990–2015) působil jako předseda a poz-

ději čestný předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Zejména v tomto období, pod jeho vedením, získala Purkyňova společnost svůj současný vysoký kredit.

V říjnu 1998 byl v Ottawě zvolen prezidentem Světové lékařské asociace (World Medical Association), organizace sdružující přes osm milionů lékařů z celého světa, na funkční období 1999–2001. V lékařském světě vlastně není vyšší odborné pozice. Bylo by velmi obtížné vyjmenovat všechny pocty a ceny významných institucí, kterých se profesoru Blahošovi zaslouženě dostalo. Nejvíce si vážil jmenování rytířem Řádu čestné legie od francouzského prezidenta J. Chiraca, vyznamenání Za zásluhy o český stát I. třídy, Ceny J. E. Purkyně ČLS JEP a jmenování Rytířem lékařského stavu od České lékařské komory. Byla mu udělena Zlatá medaile Univerzity Karlovy, Univerzity Komenského v Bratislavě, Medaile Nadání J. M. a Z. Hlávkových a mnohé další. V roce 2007 byl pasován na Rytíře českého lékařského stavu. Byl také ustanoven prezidentem Svépomocné společnosti členů Čestné legie v ČR. Prezident Sarkozy ho v roce 2008 povýšil na důstojníka Řádu čestné legie.

Profesor Blahoš dlouhodobě spolupracoval s profesorem Havelkou, podporoval jeho snahy o vznik odborné osteologické společnosti a v roce 1995 stál spolu s ním u zrodu Společnosti pro metabolická onemocnění skeletu. Po celou dobu existence SMOS aktivně pracoval v jejím výboru a v redakční radě časopisu Osteologický Bulletin. Na důkaz úcty výbor SMOS profesoru Blahošovi již před dlouhou dobou udělil čestné členství a v posledních letech čestné předsednictví společnosti.

Jaroslav Blahoš nebyl jen internista, endokrinolog a osteolog, jehož význam sahá daleko za hranice našeho státu. Byl to člověk kultivovaný a moudrý, hovořící plynule několika jazyky, se širokým záběrem znalostí i mimo medicínu, zdatný diskutér, ale také nesmírně příjemný a galantní gentleman, znalec vína a výtečný společník.

V jeho osobě ztrácíme nejen vědce a učitele, ale někteří z nás, kterým se té pocty dostalo, také přicházíme o přítele, na něhož budeme stále vzpomínat.

Vladimír Palička, Milan Bayer

za výbor Společnosti pro metabolická onemocnění skeletu ČLS JEP

Received | Doručeno do redakce | Doručené do redakce
6. 12. 2018